

نگرشی اجمالی به گستره و محدودیتهای مرتبه با بکارگیری مدلهای پژوهش عملیاتی (OR) در مدیریت

دکتر فرهاد فرزد*

چکیده

امروزه استفاده از مدل‌های پژوهش عملیاتی به طور قابل ملاحظه‌ای گسترش یافته است به طوری که متخصصان OR از آنها به منزله ابزاری مهم در امر تصمیم‌گیری استفاده می‌نمایند. لیکن با وجود استفاده نسبتاً وسیع از مدل‌های مذکور، عوامل و محدودیتهای متعددی وجود دارند که می‌توانند کارائی آنها را محدود سازند.

در این مقاله کارائی مدل‌های OR و میزان استفاده از آنها مورد بررسی قرار گرفته و همچنین به موارد کلی استفاده از آنها اشاره شده است. سپس مجموعه‌ای از مزایا و معایب مرتبط با این مدل‌ها ارائه گردیده است. در خاتمه به تأثیر حاصله از مطالعات اشاره گردیده است که بیانگر آن است که علیرغم اینکه مدل‌های OR می‌توانند کمک شایان و مؤثری در امر تصمیم‌گیری باشند، لیکن به دلیل تأثیر عوامل متعدد کمی و غیرکمی (کیفی و ناملموس)، خود به تنها نمی‌توانند جانشین مدیران کارا و با تجربه گردد. وازههای کلیدی: مدل‌های پژوهش عملیاتی (OR)، بهینه سازی، واقعیات، شرایط تصمیم‌گیری، اهداف، پیچیدگی مسئله.

مقدمه

مطالعه پژوهش عملیاتی (OR)^۱ مبتنی بر مدل‌سازی شرایط واقعی، موردنظر هر پژوهشگر مدیریت می‌باشد. هر مدل پژوهش عملیاتی (OR) الگو و یا انگاره‌ای ذهنی از یک دستگاه و یا سیستم واقعی است که با بکارگیری نمادها و روابط ریاضی فرموله می‌شود. این دستگاه، یا از قبل وجود داشته و یا ممکن است

* استادیار دانشکده مدیریت دانشگاه شهید بهشتی

به صورت ذهنی بوده و به مرحله اجرا در نیامده باشد که در مورد اول، هدف مدل، تحلیل دستگاه به منظور بهینه‌سازی عملکرد آن و در مورد دوم، هدف مدل، تعیین ساختاری بهینه برای دستگاه آینده است.

پس از ایجاد مدل‌های برنامه‌ریزی خطی در اوخر دهه ۱۹۳۰ میلادی و سپس ارائه مدل سیمپلکس توسط دانتزیک^۱ در دهه ۱۹۴۰، استفاده از مدل‌های OR در مؤسسات گوناگون و زمینه‌های متعدد از جمله در زمینه‌های مدیریتی رایج گردید. امروزه نرم‌افزارهای رایانه‌ای مدل‌های OR به سهولت و به طور گستره‌ای در دسترس بوده به طوری که استفاده از آنها موجب تسهیل در حل مسائل پیچیده، و مسائلی که دارای تعداد کثیری متغیر هستند، گردیده است. از این‌رو، کاربرد مفید این مدل‌ها را باید همواره در چارچوب محدودیتهای موجود در نظر گرفت. به عبارت دیگر مانند هر ابزار دیگری، مدل‌های مربوطه فقط هنگامی می‌توانند مفید واقع شوند که استفاده کنندگان به محدودیتهای مرتبط با استفاده از آنان در رابطه با اهداف مسئله کاملاً واقف باشند. در این راستا، ابتدا باید از صحت داده‌های ورودی جهت استفاده از آنها در مدل اطمینان حاصل نمود.

در بسیاری از موارد، فرضیه‌های به کار رفته در طرح مدلها واقع‌گرایانه نیست و پیچیدگیهای مرتبط با مسئله تحت بررسی را نادیده می‌گیرد که منجر به عدم کارائی مدل می‌گردد. مثال زیر این نکته را روشن می‌سازد [16]:

فرض می‌گردد که مدیربانک کوچکی می‌خواهد تعداد کارمندان خود را در قسمت حواله چک به یک کارمند کاهش دهد. تحت شرایط اطمینان، می‌توان از مدل ریاضی زیر برای محاسبه زمان متوسط انتظار مشتریان در صف (W_q) استفاده نمود:

$$W_q = \frac{\lambda}{\mu(\mu - \lambda)}$$

که در آن λ برابر تعداد مراجعه کنندگان در هر ساعت، و μ برابر تعداد مشتریانی است که کارمند مورد بحث در مدت یک ساعت قادر به پاسخگوئی به آنها خواهد بود. حال در صورتی که در این مثال به دلایلی مشتریان تغییر مکان داده و یا از صفحه خارج شوند، نتیجه این امر، امکان استفاده از یک مدل شبیه‌سازی^۱ را مطرح می‌سازد مشروط بر آنکه مدل مذکور بتواند واقعیات مرتبط با وضعیت موجود را به طور صحیح ارائه نماید.

در استفاده از مدل، تشخیص بین وضعیت ارائه شده توسط مدل (با در نظر گرفتن فرضهای به کار رفته) و وضعیت واقعی موجود که مدل بیانگر آن است حائز اهمیت می‌باشد. از آنجاکه مدل‌های ریاضی معمولاً تصویری مجرد از وضعیت موجود را نشان می‌دهند، لذا نمی‌توانند تمام جهات ممکن و زوایای گوناگون را مصور سازند. با این وجود، اگر مدل به کار رفته قادر به ارائه و ثبت جنبه‌های اساسی و مهم مسئله بوده، و تحلیل‌گر راه حل مناسبی برای آن بیابد، آنگاه بکارگیری مدل می‌تواند کمک شایانی به امر تصمیم‌گیری نماید.

میزان استفاده و موفقیت در بکارگیری مدل‌های OR

اگرچه مطالعات نسبتاً اندکی در زمینه میزان استفاده و موفقیت در بکارگیری مدل‌های OR انتشار یافته است، با این حال برخی از مطالعات انجام شده حاوی نتایج برجسته‌ای هستند [۱۵] و [۱۴]. طبق مطالعات انجام شده توسط انجمن مدیریت امریکا^۲، در یک بررسی، از ۳۲۴ شرکت پاسخ دهنده که از مدل‌های OR استفاده می‌کردند، ۱۳۰ شرکت به مفید بودن آنها و به صرفه‌جوییهای قابل ملاحظه‌ای در هزینه‌ها در نتیجه استفاده از آنها تأکید نمودند. حتی تعداد زیادی از این شرکتها صرفه‌جوییهای مالی را فقط بخش کوچکی از مزایای کسب شده برشمردند. در این

1- Simulation

2- American Management Association (AMA)

نگرشی اجمالی به گستره و محدودیتهای مرتبط با ...

میان فقط دو شرکت تصمیم به کاهش استفاده از مدل‌های مزبور را داشتند. در این مطالعه، هیچ یک از شرکتها تصمیم به متوقف ساختن استفاده از مدل‌های مذکور را نداشتند.

مطالعات دیگری [14, 11, 6] نیز نشان می‌دهد که اکثر استفاده‌کنندگان مدل‌های OR از بکارگیری آنها راضی بوده‌اند و مصمم به ادامه استفاده از آنها هستند. لیکن، علیرغم این نتایج، نارضایتی‌هایی نیز در مورد شکاف وسیع موجود مابین تئوری و استفاده عملی از روش‌های مذکور به چشم می‌خورد.

امروزه اتفاق نظر بر این است که مدل‌های OR، مانند هر ابزار مدیریتی دیگر، جانشین مدیران با کفایت و کارآئی باشند، بلکه به منزله ابزاری با کارائی بالقوه بالا در اختیار ایشان می‌باشند. به علاوه، در تحلیل نهایی، این مدیران هستند که باید کماکان در مورد تعیین هدف یا اهداف مورد نظر تصمیم بگیرند.

موارد استفاده از مدل‌های OR

موارد استفاده از مدل‌های OR بستگی به نوع و پیچیدگی مسأله تحت بررسی دارد. به طور کلی، استفاده از آنها هنگامی می‌تواند موفقیت‌آمیز باشد که:

۱- مسأله پیچیده باشد؛

۲- مسأله دارای متغیرهای بسیار باشد؛

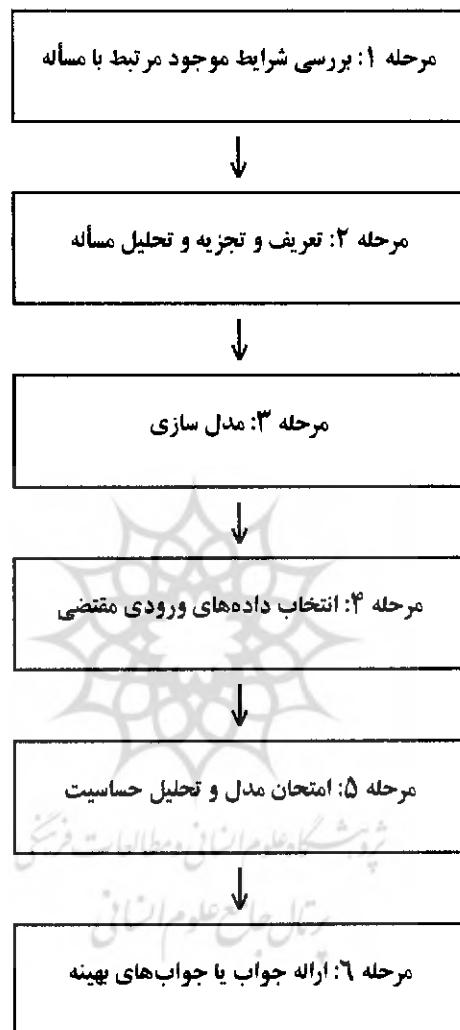
۳- داده‌ها منعکس کننده شرایط تصمیم‌گیری باشند؛

۴- داده‌ها منعکس کننده کاربرد پذیری ممکن راه حل‌های گوناگون باشند؛

۵- اهداف تصمیم‌گیرنده و یا سازمان را بتوان به طور کمی توصیف نمود؛

۶- مدل‌های قابل اعمال برای شرایط فوق موجود باشند.

لذا در صورت تحقق شرایط فوق، مدل‌های OR می‌توانند مدیران را در اتخاذ تصمیمات بهتر یاری دهند. در نمودار ۱، مراحل استفاده از مدل OR نشان داده شده است:

نمودار ۱. مراحل استفاده از مدل OR

در حالی که نتایج حاصله از بکارگیری مدل‌های OR همواره مطمئن و قابل تضمین نمی‌باشند، لیکن توان بالقوه استفاده بجا و صحیح از آنها را نیز باید مدنظر

داشت. به هر حال، امروزه با وجود اينکه استفاده از اين مدلها به منزله ابزاری مهم در پيشبرد فراگرد تصميم‌گيري تقربياً به صورت جهانی در آمده است، با اين همه، اين ابزار عاري از نقاط ضعف نمي باشد. گاهي، به علت انتظارات فراتر از حد معقول و همچنين عدم آگاهي مدیران از نقش خود در اين زمينه، اشكالات ديگري نيز بروز مي نمايند. به علاوه، عدم توجه به مسائل موجود در ابعاد غيركمي (كيفي و ناملموس) مي تواند منجر به بروز مشكلاتي در رابطه با بكارگيري مدلهاي OR گردد.

مزایا و محدودیتها

مجموعه‌اي از دلایل عمدّه، موافق یا مخالف، استفاده از مدلهاي مذکور در زير خلاصه شده است [5, 8, 9, 10]:

الف) دلایل موافق استفاده از مدلهاي OR

- ۱- مدلهاي OR مدیريت را ملزم مي سازند تا اهداف (تابع هدف) و فرضيات مشخصى داشته و در زمينه محدوديّتها نيز دارای ديد كاملاً صريح و واضحى باشند.
- ۲- پيروی از يك روند منظم و منطقى در امر تصميم‌گيري.
- ۳- مدلهاي OR به سرعت شکاف موجود در اطلاعات لازمه جهت دستيابي به جوابهای عملی و موجه را روشن مي سازند.
- ۴- مدلهاي OR اين امكان را فراهم مي سازند تا شرایط مسئله را تغيير داده و تأثير تغييرات گوناگون را ارزیابي نموده بدون آن که اثر سوء و يا هزينه هنگفتی را تحميل نمایند.
- ۵- مدلهاي OR امكان ارزیابي وضعیتهای احتمالی و دارای عدم اطمینان را فراهم مي آورند.
- ۶- مدلهاي OR مدیريت را ملزم به توجه بيشتر به اثر متقابل متغيرهای مسئله بر

یکدیگر می نمایند.

۷- مدلهای OR موجب می گردند تا مدیریت به صورت دقیق متغیرهای مؤثر بر تصمیمات اتخاذ شده را مشخص نماید و لذا می توانند موجب افزایش ثمربخشی تصمیمات گردند.

۸- مدلهای OR خیلی سریعتر از روشهای دیگر منجر به یافتن جواب بهینه برای مسائل پیچیده گردیده و غالباً تنها راه حل ممکن برای مسائل بزرگ و پیچیده می باشند.

۹- مدلهای OR امکان بررسی و مقایسه سریع و کم هزینه بین تعداد زیادی راه حلهای متعدد به طور همزمان را فراهم می آورند.

۱۰- پس از مدلسازی مسئله، می توان جوابهای آتی را (معمولأً به کمک رایانه) به دست آورد. [لذا فرصت بیشتری در اختیار مدیریت قرار می گیرد تا وقت خود را مصروف تصمیماتی نمایند که مستلزم بیش بیشتری هستند.]

ب) دلایل مخالف استفاده از مدلهای OR

۱- استفاده از مدلهای OR در مسائل عملی غالباً توأم با ساده سازی بیش از حد بوده و یا با تکیه بر فرضیاتی (به منظور ساده تر نمودن مسئله) موجب دستیابی به جوابهای عاری از دقت می گردد.

۲- وقت گیر بودن.

۳- برای مسائلی که فقط محتاج به یک بار حل هستند، طرح یک مدل پیچیده در قیاس با راه حلهای ساده تر مقرن به صرفه نمی باشد.

۴- گاهی متخصصان OR آنچنان تحت تأثیر مدلهای خویش قرار می گیرند که فراموش می کنند که مدل مربوطه لزوماً نمایانگر واقعیات موجود نبوده و حتی در مواقعي سعی می نمایند که با تغییر شکل مسئله، آن را با مدل موجود منطبق سازند.

- ۵- بسیاری از راه حلهای OR به قدری پیچیده به نظر می‌رسند که تشریح آنها برای مدیران ایجاد اشکال نموده و لذا موجب عدم حمایت آنان می‌گردد.
- ۶- اغلب اتفاق افتاده که تحلیلگران محدودیت مهمی را از قلم انداخته و یا آنکه مقدار عددی نادرستی را در محدودیت به کار برده‌اند.
- ۷- بسیاری از مسائل موجود در جهان واقعیات دارای جوابی که از طریق مدل‌های OR به دست آید، نمی‌باشند.
- ۸- عدم قابلیت تشخیص و تصحیح اطلاعات ورودی توسط مدل.

نتیجه‌گیری

به طور کلی یک مدل کارا عبارتست از مدلی که قابل استفاده باشد. البته مدلی را که قابل استفاده بوده لیکن هزینه استفاده از آن بیش از بازدهی حاصله اش باشد نمی‌توان مدلی مناسب دانست. همچنین، استفاده از مدلی را که منجر به رسیدن به نتیجه مطلوب نگردد نیز نمی‌توان موقفيت‌آمیز قلمداد نمود. بنابراین، یک مدل مناسب و قابل استفاده OR باید دارای شرایط زیر باشد:

- ۱- از نظر عملی کارا باشد. به عبارت دیگر جواب یا جوابهای حاصله باید ضمن ارضاء نمودن محدودیتهای موجود در محیط کاری مسأله قابل اجراء باشند.
- ۲- دارای ضریب اطمینان بالایی باشد، به طوری که از آن بتوان به دفعات تحت شرایط و محدودیتهای موجود استفاده نمود.

۳- از نظر اقتصادی مقرن به صرفه باشد. یعنی ارزش حاصله از آن بیش از هزینه به کار رفته برای استفاده از آن بوده، ولذا قابل توجیه باشد.

- ۴- مورد تأیید و حمایت مدیریت باشد، زیرا در این صورت است که از آن عملاً استفاده خواهد شد.

سرانجام، همواره باید توجه داشت که مدلها نمی‌توانند جای تصمیم‌گیرندگان با کفايت را گرفته و پیوسته ارائه دهنده راه حلهای منطقی و درست

باشند. چه بساممکن است که مسئله در معرض و تحت تأثیر عوامل غیرکمی (کینی و ناملموس) بوده که در چنین موقعی نیاز به قابلیتهاي تصمیم‌گیری ذهنی انسانی متکی بر تجربیات واضح و انکارناپذیر است. بنابراین، در حالی که مدل‌های به کار رفته می‌توانند کمک مؤثری در امر تصمیم‌گیری بهتر باشند، لیکن هرگز نمی‌توانند جایگزینی برای تصمیم‌گیرندگان با تجربه و واجد شرایط محسوب گردند.

منابع

۱. آذر، عادل. تحقیق در عملیات، چاپ اول، مؤسسه نشر علوم نوین، ۱۳۷۹.
2. Anderson, D.R., D.J. Sweeney, and T.A. Williams, *An Introduction to Management Science*, West Pub. Co., 1994.
3. Eppen, G., and F. J. Gould, *Quantitative Concepts for Management Decision Making Without Algorithms*, 3rd ed., Prentice - Hall, 1988.
4. Lane, M.S., A.H. Mansour, and J.L. Harpell, "Operations Research Techniques", *Interfaces* 23: 2, March - April 1993, PP. 63-68.
5. Lee, M.S., L.J. Moore, and B.W.Taylor, *Management Science*, Allyn and Bacon, 1990.
6. Levin, R.I., D.S. Rubin, J.P. Stinson, and E.S. Gardner, Jr., *Quantitative Approaches to Management*, 8 th ed., Mc-Graw Hill Int. ed., 1992.
7. Lilien, G.L., "MS/OR: A Mid - Life Crisis" *Interfaces*, Vol. 17, No.2, 1987, PP. 35 - 38.
8. Markland, R.E., *Topics in Management Science*, 3rd ed., John Wiley, 1989.
9. C.L. Morgan, "A Survey of MS / OR Surveys," *Interfaces* 19:6, Nov. - Dec. 1989, PP. 95-103.
10. Ravindran A., D.T. Phillips, and J.J. Solberg, *Operations Research*, 2nd ed.,

- John Wiley and Sons, Inc. 1987.
11. Taha, H.A., *Operations Research - An Introduction*, 5th ed., Macmillan Pub. Co., 1987.
12. Turban, E. and J.R. Meredith, *Fundamentals of Management Science*, 4th ed., Business Pub., Inc., 1990.
13. Wagner, H.M. et al, "Operations Research the Next Decade", *Operations Research*, Vol. 36, no.4, Jul.- Aug. 1988.
14. Winston, W.L., *Operations Research - Applications and Algorithms*, 3rd ed., ITP, 1994.

